

Augsburg, 9. Februar 1569

An Ludwig Carinus

UB Basel, Fr. Gr. I 11, fol. 317r.
Übersetzung: Brändly, Carinus S. 90.

S. Rarius ad te scribo, Clarissime vir, Domine et patronē colende, quod vereor, ne, vt rescribere, ita etiam legere superuacaneas literas senectuti tuae sit molestum: cuius ego molestias leuare mallem, si possem, quam augere. Sed tamen, cum D. Zwingerus mihi tuum consilium de typographicō negocio significarit: ei me obtemperasse significandum esse duxi, vt et prudentissimi senis et mihi optimè cupientis: id quod mutuò facis. Verum hoc interest, quòd tu perpetuò de me bene mereris: ego gratiam referre nullo modo possum. Verum si lucubratiunculam meam tuo nomini inscriptam, quam, vbi primum absoluta fuerit, Episcopius tibi offeret, μνημόσυνον familiaritatis nostrae esse passus fueris: magnum cumulum veteribus tuis in me officijs adieceris. Vale. Augustae Vindelicorum 9 Februarij 1569.

Hiero[nymus] Wolfius
Tuus.

Noui apud nos nihil est, quod ego sciam. D. Huldrichus destitutus à fratribus, adhuc Heidelbergae suarum rerum satagere dicitur: et D. Raimundus in domuncula nescio qua, ita contabuisse, vt macie nihil mihi concedat. Christophorus more suo in vetere spelunca delitescens incubat auro magis, vt opinor, quam puellis. Io[annes] Iacobus tertium iam annum in vrbe non est. Georgius paralyticus parum disertè loquitur, et aegrè ambulat. Antoniani 4 fratres quid agant, fortasse cras cognoscam, a D. Ioanne ad prandium inuitatus, cum quo toto semestri nunquam fui. Mihi periculum est, ne nodosa chiragra dextrae manus vsum prorsus adimat. Cum Zephyris et hirundine prima cogito in Thermas Badenses Marchionicas: vnde fortassis ad vos excurram, nisi Oporiniani functi officio fuerint. Iterum vale.

Hiero[nymus] Wolfius
Tuus.